

Universitätsbibliothek Paderborn

Qvæstiones Morales Selectiores De Lege Interna Et Externa

discussæ, ac Resolutæ, & in duos Libros divisæ, In quibus, propositis casibus, prima quædam principia, ad plurimas alias Quæstiones similes resolvendas perutilia, subinde examinantur

De Lege Externa

Beati, Gabriele

Augustæ Vindellicorum, 1729

VD18 80376800

31 An lex irregularitatis se extendat ad eum, qui alium ad propriam defensionem occidit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39888

QV AESTIO XXXI.

An Lex irregularitatis se extendat ad eum, qui alium ad propriam defensionem occidit.

C A S V S.

I **O**RTA inter Cæsarem ac Pompeium discordiâ, Pompeius euaginato gladio Cæsarem aggressus illum leuiter prius vulnerauit, deinde uerò occidere tenuit. Cæsar autem vitato ictu, quamuis fugere posset, Pompeium tamen ense transfodit. Quæritur: Vtrum Cæsar in irregularitatem inciderit.

S V M M A R I V M.

2. Cæsar Pompeium occidendo, cum fugere posset irregularitatem contraxisse videtur.
3. Pompeii occisio ad sui defensionem non erat necessaria.
4. Aliter Inuasorem declinare poterat fugiendo.
5. Irregularitatem tamen non contraxit.
6. Cum tanto suæ famæ detrimento fugere non tenebatur.
7. Ideoque Pompeii mors illi fuit moraliter inuitabilis.
10. Si fuga illi ignominiosa non fuisset, irregularitatem contraxisset.

R A T I O N E S D V B I T A N D I.

- 2** CAsus hic parum difficultatis habere videtur. Proponitur tamen, quia duorum sequentium est fundamentum. Cæsar igitur in irregularitatem incidisse videtur. *Nauarrus lib. 3. consil. tit. de homic. consil. 7. num. 4. & cap. 27. summ. num. 211. Henriq. cap. 10. num. 3. Auila*

par. 7. d. 5. sect. 3. dub. 2. Laym. lib. 3. sec. 5. tract. 3. par. 3. cap. 9. assert. 3.

Primò: Quia occisio illa non videbatur Cæsari necessaria ad sui defensionem; fugere enim poterat, ut supponitur: sicque se à Pompeio defendere. Ergo occisio illa illicita fuit ac iniusta; Excessit enim moderamen inculpatæ tutelæ. Si autem fuit iniusta, fuit etiam ad irregularitatem incurrendam sufficiens.

Secundò: Quia in *Clem. Si furiosus*; excipitur ab irregularitate solum, qui suum suasorem occidit, aliter aggressionem declinare non valens. Sed Cæsar aliter aggressionem declinare valebat fugiendo. Ergo ex vi Clementinæ ab irregularitate non excipitur.

R E S O L U T I O.

REspondetur tamen, Pompeium probabilius irregularitatem non incurrisse, Cæsarem occidendo, si fuga erat ei ignominiosa. *Suarez disp. 46. sect. 1. n. 6. Coninch, disp. 18. d. 9. Gasp. Hurtado de*

de irreg. disp. 2. diff. 10. n. 37. P. Nauarr. de rest. lib. 2. cap. 3. num. 418. Conarru. Clem. si furiosus par. 3. §. vnic. num. 1. Reginald. lib. 30. num. 110. & alii apud istos.

6 Primò : Quia Pompeium occidendo non peccauit ; cum tanto enim suæ famæ detrimento fugere non tenebatur. Si autem occidendo non peccauit , consequenter neque irregularitatem incurrit. Hæc enim homicidio solùm illicito ac iniusto imposta est.

7 Secundò : Quia , quod sine magnâ infamiâ ac dedecore vitari non potest , est moraliter ineuitabile ; nemo enim tantum incommodum subire tenetur. Sed Cæsar sine fugâ ignominiosa mortem aliter vitare non poterat , quam Pompeium occidendo. Ergo mors ei erat moraliter ineuitabilis aliter quam Pompeium occidendo ; ideoque hic casus censetur comprehensus sub Clem. Si furiosus. & ab irregularitate exceptus.

OBIECTIONUM SOLVTIO.

8 Ad rationes in contrarium facile respondetur ; Ad primam : Occisionem Pompeji fuisse Cæsari moraliter ne-

cessariam , cum ob periculum infamiæ fugere non teneatur.

Ad secundam similiter , Cæsarem aliter aggressionem moraliter declinare non valuisse , cum seclusâ fugâ , ad quam non tenebatur ; alius modus non esset illam declinandi.

COROLLARIUM.

Colligitur ex dictis : Si fuga Cæsari ignominiosa non fuisset , vel quod esset Clericus , vel Religiosus , quibus fuga ignominiosa non est ; vel quod esset Infimæ sortis , qui nullam honoris iacturam fugiendo faciunt ; vel quod ibi esset ignotus , aut Peregrinus , vel quod fuga noctu facienda esset ; tunc Cæsarem censendum esse irregularem occidendo Pompeium , si mortem fugiendo , vitare poterat , quia tunc occisio illa excessisset moderamen inculpatae tutelæ ; Non fuisset enim necessaria ad propriam vitam defendendam , sicque occidendo peccasset.

V 2

QVAE